

for en Del Aar tilbage Nødvendigheden af at bygge Kirker der for at skaffe de nybebyggede Arealer en lettere Udgang til at søge Kirkerne. Man opførte da først Johannekirken, og til dette første Foretagende blev den største Del af Udgiften tilveiebragt ved private Sammenfud. Statskassen hjalp her med et rentefrit Laan, som nu afbetales. Dernæst opførtes St. Stefanskirken. Alle Udgifterne til denne er tilveiebragte ad privat Bei og ved Kjøbenhavns Kommunes Bidrag. Det Samme er Tilfældet med den nylig indviede St. Pauls Kirke. Alt er ligeledes her tilveiebragt ad privat Bei eller ved Kommunens Bidrag. Der er endvidere en stor Erang til en Kirke paa Vesterbro. Denne Del af Kjøbenhavn er for Liden forbunden med Frederiksberg i kirkelig Henseende, men Frederiksberg Sogn er voget til en saa overordentlig Størrelse, at det er hensigtsmæssigt at dele det. Planen dertil er allerede lagt, og Vesterbro skal derfor have sin egen Kirke. Ogsaa her er et meget betydeligt Beløb samlet for at kunne grundlægge Kirken. Det, man her fordrer, er et lille, endogaa et forholdsvis meget lille Bidrag til den nye Kirke paa Østerbro. Den vil koste 160,000 Kr., og der mangler deri omtrent 40,000 Kr.; maatte for Diebliffet knapt saameget. Begjæringen er nu, at Statskassen vil give et Tilfud af 25,000 Kr., da man saa tror sig istand til at samle det Øvrige ved private Bidrag. Det forekommer mig, at dette Forlangende er saa beskedent, som det vel kan være, og jeg skal derfor anbefale det til Thingets Vedtagelse. — Det andet Indbringingsforslag angaar et Bidrag til en Præstegaard i Sønder-Dumme Sogn i Ribe Stift, som er et af de mest udstrakte Sogne, og der er ved Statskassens Bidrag — thi hvad Sognet selv kan bidrage, er ikke meget — opført 2 Kapeller i dette Sogn for at give den spredte Befolkning kortere Bei til Kirke. Nu tænker man imidlertid paa at kalde en Præst og spørger: hvor skal han bo? Det vil neppe være muligt at skaffe nogen passende Bolig til Præsten, naar man ikke kan kjøbe en saadan. Der er kommet Tilbud om at erhverve en Eiendom for 20,000 Kr., og Forslaget gaar ud paa at bevilge dette Beløb. Jeg vil dertil sige, at den Løn, der kan ydes Præsten, efter hvad der nu er vedtaget, er saa ringe, at der rimeligvis vil blive Spørgsmaal om, hvorvidt Embedet overhoved kan blive besat, dersom man ikke skaffer Præsten en Bopæl; thi at han skal leie den hos en Gaardmand eller en Husmand, eller hvem man nu tænker paa, er næsten umuligt. Enhver veed, hvor vanskeligt det er at skaffe sig Leiebolig paa Landet, især under Forhold som dem, der finde Sted i Sønder-Dumme Sogn. — Jeg har endnu en Bemærkning at gjøre, som jeg glemte før. Jeg vil nemlig gjøre opmærksom paa, at der i den Skrivelse fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet til det ærede Udvalg, som findes aftrykt i Betænk-

ningen, ved en Skrivefeil, Naagtsomhed eller paa anden Maade, jeg veed ikke hvorledes, staar „Forfud“ i Stedet for Underfud, og da jeg er kommen til at omtale Skrivelsen, skal jeg nærmere gjøre opmærksom paa, hvad Meningen af den sidste Del deraf er. Det kan nemlig ved en hurtig Gjennemlæsning fortaas saaledes, at al Theatrets løbende Gjæld til Sors Akademi nu er betalt, men det kan kun komme ud, naar man ikke lægger Mærke til, at der staar „den Gjæld, som skal være betalt inden den 31te Marts 1877“. For at forstaa dette, maa man igjen efterlæse Finantslovens temmelig indviklede Bestemmelser om den Net, Ministeren har til at løste Gjæld paa Theatrets Vegne. Ministeren kan nemlig stifte Gjæld paa Theatrets Vegne, men kun paa det Vilkaar, at Gjælden betales inden den 31te Marts i det Aar, som følger efter det Theateraar, i hvilket Gjælden stiftes. Da Theateraaret ikke falder sammen med Regnskabsaaret, skal man tænke sig noget nyere om for ikke at løbe vild, men naar man gjør det, vil man se, at den Gjæld, som altsaa skal betales inden 31te Marts 1877, som her staar, er den Gjæld, der er stiftet i Theateraaret 1875—76. Den Gjæld, som saaledes skal være betalt inden den 31te Marts, er fuldt afbetalt den 5te Februar, og siden den Tid er der ydet betydelige Uddrag paa den øvrige Gjæld. Theatret er saaledes ikke endnu ude over sin løbende Gjæld til Sors Akademi, og jeg tør udtale det tillidsfulde Haab, at de Erfaringer, som nu foreligge, vidne om, at Theatret vil kunne bære sig igjennem, naar man stiller rimelige Vilkaar for dets Drift. At det nye Theater ikke hidtil har kunnet det, ligger som bekendt deri, at det skulde begynde uden Driftskapital og uden Driftsmateriel, og at man derfor har været nødt til, tildels ved at stifte Laan som det her omhandlede, at skaffe det Materiel tilveie, som ikke kan undværes, naar Theatret skal bruges.

Fallesen: Et æret Medlem paa den anden Side (N. Rasmussen) yttrede ved Finantslovens 1ste Behandling, at det dog ikke kunde være Meningen, at Theatret skulde bestaa som Statsinstitution, koste, hvad det koste vilde. I saa Henseende er jeg aldeles af det ærede Medlems Mening. Jeg indrømmer endogaa, at Theatret bør kunne komme ud af det med den Bevilling, Staten giver det, og naar det ikke gjør det, er det i sin Orden, at det finder Misbilligelse saavel i det ene som i det andet Thing. Naar der nu i de to tidligere Theateraar har viist sig at være Underbalance til Stede, gjælder det da, om der ikke maatte være saadanne Grunde derved, som Enhver vil anerkjende kunde undskylde Underbalancen eller rettere saae Misbilligelsen deraf til at forsvinde. Den ærede Minister har allerede været inde paa denne Bei; jeg skal lidt nærmere, uden paa nogen